

Водночас, можна виокремити вплив корпоративної культури не лише на зовнішні, але й внутрішні процеси компанії. Так, корпоративна культура впливає на поведінку, думки та дії людей в організації та визначає, як працівники й менеджери підходять до розв'язання завдань, конфліктів у колективі, ведуть справи із клієнтами компанії, реагують на конкурентів та як вони в цілому здійснюють свою діяльність. Вона дає можливість вивчити окремо взятую бізнес-компанію та надати їй певної унікальності завдяки правилам поведінки, які поєднують усіх працівників компанії.

Висновки. Одним з основних чинників розвитку та конкурентних переваг компанії є кваліфікована команда її працівників. А відтак, щоб бути успішною, будь-яка бізнес-компанія міжнародного стандарту має турбуватися про власний колектив задля вироблення розвиненої корпоративної культури компанії – головного психологічного фактора її розвитку.

Література:

1. Shein E.H. *Organizational Culture and Leadership: A dynamic view.* – San Fransisco. CA.: Jossey-Bass Inc., 1985. URL: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/hrm.3930240312>
2. Гриненко А., Іщанова М. Корпоративна культура соціально-відповідального банку [Електронний ресурс] // Україна: аспекти праці. 2015. № 2. С. 11–17. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uap_2015_2_4.
3. Мальська М.П., Мандюк Н.Л., Занько Ю.С. *Корпоративне управління: теорія та практика: [підручник].* К.: Центр учбової літератури, 2012. 360 с.

Тези надіслані 12 лютого 2019 р.

Толочко Соломія Петрівна

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ ЩАСТЯ У СЕРЕДОВИЩІ СУЧАСНОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Ставлення до проблеми щастя та його переживання викликає зацікавлення фактично у кожної людини будь-якого віку та соціального становища. Дана проблема здавна була і залишається предметом філософських роздумів, чисельних досліджень у різних галузях науки щодо пошуку шляхів для благополучного життя особистості.

Фізіологами робились спроби пошуку так званих «гормонів щастя», мозкових структур, що відповідають за їх продукцію та регуляцію відповідного емоційного стану.

З точки зору гедоністичного підходу, щастя як суб'єктивне благополуччя трактується як часте переживання позитивних емоцій за відсутності негативних афектів та життєве вдоволення.

У зарубіжній та вітчизняній психології проблемі переживання щастя особистістю присвячено наукові праці дослідників: Л.А. Варава, П.П Фесенко, М. Аргайл, І.С Горбаль, В.А Гупаловська, Я.К. Ягнюк, Т.Б. Партико, С.А. Михальська, Л.М. Яворовська, Г.С. Хафізова, Е.В. Князева, О. Гринів, С.Г. Воркачев.

Більшість вчених, розробляючи психологічні теорії особистості схиляються до природності проблеми щастя. Очевидно, що у психоаналізі З.Фрейда «Я» – може бути щасливим, якщо «ВОНО» отримає те, чого бажає, й не буде у суперечності з «НАД-Я». Тобто, «Я» зможе досягнути стану внутрішнього вдоволення, якщо два інші рівні людської психіки не будуть між собою конфліктувати, а знаходитимуться у гармонії одне з одним.

Професор університету Іллінойсу та університету Юти Ед Дінер зазначає, що кожна людина має певний «базовий рівень щастя», адже організм має властивість адаптуватися до умов середовища.

Відомий науковець М. Аргайл визначає щастя як особистісну рису й стверджує, що кожен з нас має природну здатність бути щасливим.

Професор Пенсільванського університету М.Селігман доводить, що 50% міри нашого переживання щастя обумовлені генетично, й не залежно від життєвого перебігу людині властивий базовий рівень суб'єктивного благополуччя.

Кожна людина рано чи пізно прагне дати відповідь на питання «що таке щастя?», «як стати щасливою людиною?», «що необхідно для щастя?».

Великого значення набули роздуми науковців про стихійність та контрольованість цього стану, причини його виникнення: чи залежить воно виключно від самої особистості, чи від оточення та умов.

Незважаючи на чисельність наукових розвідок у розв'язанні проблеми, й надалі актуальним залишається вивчення змісту та компонентів щастя, шляхів його досягнення.

Щастя – почуття і стан цілковитого задоволення. Задоволення, у свою чергу, – це позитивне переживання людиною завершених дій, вчинків, подій. Щастя є складним почуттям, оскільки включає і когнітивний, і емоційний компоненти та відображає оцінку людиною власного існування й ставлення до себе як до щасливої чи нещасливої людини [2]. Переживання щастя, окрім зовнішніх аспектів передбачає й внутрішнє підкріплення.

Об'єктивними чинниками суб'єктивного благополуччя є соціальні взаємини (стосунки між членами сім'ї, приналежність до певної спільноти, можливість взаємодії з членами суспільства), рівень матеріального забезпечення та

професійна самореалізація, суб'єктивними – індивідуальні особливості (екстравертованість, впевненість у собі, здатність брати на себе відповідальність за власні дії, відчуття внутрішнього контролю над подіями у житті) та емоційно-когнітивне ставлення до впливу об'єктивних чинників.

Згідно з поглядами вже згаданого нами М. Аргайла найсуттєвіший вплив на переживання особистістю щастя мають соціальні зв'язки, а саме взаємовідносини із сімєю, друзями, родиною та співробітниками [1].

З метою дослідження психологічних особливостей переживання студентською молоддю щастя нами було розроблено анкетний опитувальник «Щастя та основні аспекти переживання цього стану». У дослідженні взяла участь студентська молодь НУ «Львівська політехніка» віком 17-21pp.

За результатами дослідження, 52% досліджуваних вказали на переживання стану психологічного благополуччя, 45% – переживають його не дуже інтенсивно, 3% – назвали себе нещасливими; 73% респондентів вважають, що значний вплив на переживання щастя має для них сімейне благополуччя, 15% – саморозвиток та успішна професійна діяльність, 12% – не дали вичерпної відповіді.

Отримані результати дозволяють стверджувати, що досліджувана студентська молодь у пошуку власних орієнтирів благополучного життя й позитивні соціальні взаємини вважають основою особистісного переживання щастя.

Література:

1. Аргайл М. *Психологія щастя*. СПб. : Питер, 2003. 271 с.
2. Варій М.Й. *Загальна психологія: підручник*. Львів: Априорі, 2016. Т.2. 358 с.
3. Ильин Е.П. *Эмоции и чувства*. СПб. : Питер, 2002. 752 с.

Уліцька Галина Степанівна

ПОЗИТИВНЕ ПСИХОЛОГІЧНЕ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ЯК ЗАПОРУКА ЖИТТЄВОГО УСПІХУ

Позитивне уявлення людини про навколишній світ та себе як суб'єкта життєдіяльності науковці розглядають через почуття психологічного благополуччя, іншими словами, – позитивного психологічного функціонування, яке представляє один із способів розв'язання інтелектуальних завдань з опорою на позитивне самоставлення і позитивне ставлення до дійсності. Позитивне само-